ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
22
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1963
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΙΗ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 5793

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

Ο ΜΑΓΟΣ ΜΕ ΤΑ ΦΙΛΤΡΑ ΤΩΝ ΦΡΑΣΕΩΝ

Εἰς τὴν Βουλήν, ἔστω καὶ εἰς μακρυνὰ διαστήματα, ἔχουν ἴσως ἀναγνωσθῆ κείμενα δημοκοπικῆς μεγαλαυχίας καὶ φαντασιοπλήκτου ἐπιθετικότητος. Ἀλλὰ κείμενον, ὅμοιον μὲ ἐκεῖνο τῶν προχθεσινῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τῆς Κυβερνήσεως, ποτὲ δὲν ἔχει ἀναγνωσθῆ. Καὶ ἀσφαλῶς ὁ κ. Παπανδρέου εἰμπορεῖ νὰ αἰσθάνεται αὐτάρκης εἰς τὰ φραστικὰ εὑρήματα, μὲ τὰ ὁποῖα συνήθως κατασκευάζει τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ μέλλοντος. Ὑπερεφαλάγγισε καὶ τὰς εὐτυχεστέρας ἐπιδόσεις του εἰς τὴν μυθιστορίαν, τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ φορεὺς εἰς τὴν πολιτικήν. Μυθιστορίας, ἡ ὁποία ἄλλοτε χρησιμοποιεῖται ὡς διεγερτικὸν τῶν ἀπροθύμων μαζῶν, ἄλλοτε ὡς κατευναστικὸν τῶν ἠρεθισμένων καὶ ἄλλοτε ὡς τέχνασμα διὰ τὴν ὑφαρπαγὴν χρησίμων καὶ ὁπωσδήποτε ἀνεξόδων ἐντυπώσεων. Καὶ ἡ τελευταία αὐτὴ περίπτωσις εἶναι, ἐν προκειμένῳ, ἡ ἐπικρατεστέρα. Εἶναι φανερόν, ὅτι ὄχι ἁπλῶς ἐπιθυμεῖ, ἀλλὰ καὶ θεωρεῖ βεβαίας τὰς ἐκλογὰς ὁ κ. Πρωθυπουργός. Εἶναι φανερόν, ὅτι ἔχει χαράξει πορείαν πρὸς τὰς κάλπας. Ὅτι προετοιμάζει μὲ ὅλας του τὰς δυνάμεις καὶ μὲ ὅλα του τὰ μέσα τὴν ἀναμέτρησιν. Καὶ ὅτι, ἀντὶ ἐξώστου, ἐχρησιμοποίησεν, αὐτὴν τὴν φοράν, τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς. Ἐπ' αὐτοῦ ἐλησμονήθη καὶ μετεφέρθη εἰς φανταστικοὺς κόσμους. Εἶδε τοὺς βουλευτὰς ὡς περίεργον καὶ ἀνεκτικὸν πλῆθος τῆς πλατείας Κλαυθμῶνος, ἀκοῦον τὴν γλαφυρὰν ρητορείαν τῶν περιφήμων καὶ πασιγνώστων «Θών· ἀκοῦον τὰ ἠχηρὰ ἀερολογήματα· ἀκοῦον τοὺς ἀφοριστικοὺς ἐπιγραμματισμούς, ὄπισθεν τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἡ σκοπιμότης τῆς ἀσυστόλου ψηφοθηρίας. Διαφορετικὰ δὲν ἐξηγοῦνται αἱ χαρακτηρισθεῖσαι ὡς προγραμματικαὶ δηλώσεις. Ἀποτελοῦν, χωρὶς ἀμφιβολίαν, τὸν πρῶτον προεκλογικὸν λόγον τοῦ κ. Παπανδρέου. Ἀλλὰ τὸν λόγον αὐτὸν διήνθισε, πέραν τοῦ «θά», καὶ μὲ πολλὰ «πάρε». Πάρε, ἀκόμη καὶ ἂν δὲν ἐζήτησες, διότι σοῦ δίδεται. Πάρε, εἴτε εἶσαι κακόπιστος ὀφειλέτης, εἴτε εἶσαι ἀτυχήσας χρεώστης. Πάρε, διότι σὲ θέλω αὔριον ψηφοφόρον. Πάρε ἀπὸ τὰ ἔτοιμα. Καὶ εἶναι ἕτοιμο τὸ ἐνάμισυ δισεκατομμύριον δραχμῶν, τοῦ ὁποίου ἡ ἀποταμίευσις προῆλθεν ἀπὸ τὸν μόχθον ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, μὲ τὴν συστηματικὴν καὶ νοικοκυρεμένην προσπάθειαν, τὴν ὁποίαν ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη ἔκαμεν ἡ Κυβέρνησις τοῦ Κωνσταντίνου Καραμανλῆ. Πάρε, ἀλλὰ πάρε ἀπὸ τὰ ἔτοιμα. Αὐτὰ ποὺ πρέπει νὰ τὰ διασπαθίσωμεν ὡς ἄσωτοι κληρονόμοι. Πάρε, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ τὰ ἔτοιμα. Σεῖς οἱ ἄλλοι, οἱ ἐργάται, οἱ μισθωτοὶ ἐν γένει, οἱ ὑπάλληλοι, ἀναμείνατε. Θὰ τὰ πάρετε αὔριον, ὅταν ἀποφασίσουν τὰ ἁρμόδια ὄργανα. Ψηφίσατέ μας, ἐν τῷ μεταξύ, καὶ μὴ ζητεῖτε κλῆρον ἐπὶ τῶν διαμεριζομένων ἱματίων, ποὺ ἐθωράκιζαν τὴν οἰκονομικὴν τοῦ τόπου σταθερότητα. Πολλὰ εἶπεν ὁ κ. Παπανδρέου. Ἀλλὰ παρέλειψε νὰ καθορίσῃ τὴν πηγήν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἤντλησε τὸν διασπαθιζόμενον θησαυρόν. Εἶναι μία σκόπιμος παράλειψις, ἀποδεικνύουσα ἀγνωμοσύνην καὶ κακόπιστον λησμοσύνην.

Ἐγράψαμεν, ὅτι αἱ προγραμματικαὶ δηλώσεις ἀποτελοῦν τὸν πρῶτον προεκλογικὸν λόγον. Βεβαίως, ἀντιλαμβανόμεθα ἐδῶ τὰς ἐνστάσεις. Γνωρίζομεν, ὅτι θὰ παρατηρηθῇ, ὅτι ἀκριβῶς ἡ τοιαύτη παρεξήγησις τοῦ χώρου καὶ τοῦ βήματος συνιστᾷ ἀνευλάβειαν καὶ μάλιστα προκειμένου περὶ πολιτικοῦ μακρᾶς κοινοβουλευτικῆς θητείας. Γνωρίζομεν, ἐπίσης, ὅτι αἱ παραισθήσεις τοῦ εἴδους αὐτοῦ εἶναι ἀνεπίτρεπτοι καὶ ἀσύγγνωστοι, διότι καλεῖται, ἐν συνεχείᾳ, τὸ Ἔθνος νὰ τὰς ἐξοφλήσῃ μὲ βαρύτατον τίμημα. Γνωρίζομεν, ἀκόμη, ὅτι, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν προκηρυχθῆ ἐκλογαί, ἡ εὐθύνη τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ τὴν δαπάνην τοῦ χρόνου καὶ διὰ τὴν κατασώτευσιν τοῦ δημοσίου χρήματος εἶναι βαρεῖα. Ἀλλά, δυστυχῶς, δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν ὁ κ. Παπανδρέου ὑποπίπτει εἰς ἀνεπιτρέπτους ἐνεργείας. Οὔτε εἶναι ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς καταβάλλει τὴν ἀποτίμησιν ἀνοικονομήτων ἐπιπολαιοτήτων, τὰς ὁποίας, ἀφοῦ ἐξαπολύει, ἀκολουθεῖ, ἔπειτα, μὲ πειθηνίαν ὑποταγὴν αἰχμαλώτου ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀντιφάσεων καὶ τῶν περιπετειῶν. Καί, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὑπάρχει ἡ ἐλπίς, βάσιμος καὶ θετική, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, ὕστερα ἀπὸ τὸ δραματικὸν πείραμα τῆς 3ης Νοεμβρίου, θὰ θελήσῃ νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ σφάλμα του. Θὰ θελήσῃ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν χώραν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς τάξεως, τῆς σοβαρότητος καὶ τῆς εὐρυθμίας. Διότι, πέραν τούτων, οἱαδήποτε παρέκκλισις καταντᾷ ἐξόχως ἐπικίνδυνος πολυτέλεια. Ἀλλὰ διὰ πολυτελείας ἔχουν, πρὸ πολλοῦ, κλείσει τὰ περιθώρια.

Εἶναι, φυσικά, εὐνόητον, ὅτι οὔτε εἰς τὸ σύνολον, οὔτε ἀποσπασματικῶς δύνανται νὰ κριθοῦν αἱ «προγραμματικαὶ δηλώσεις». Ἁπλούστατα, ἐπειδή, ὡς τοιαῦται, εἶναι ἀνύπαρκτοι. Διὰ νὰ σταθμισθοῦν καὶ νὰ ἀξιολογηθοῦν αἱ δηλώσεις αὐταί, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχον ὡς ἀφετηρίαν τὴν σοβαρότητα καὶ ὡς τέρμα τὴν ἱκανότητα ἐκτιμήσεως καὶ ἀντιμετωπίσεως τῆς πραγματικότητος. Θὰ ἔπρεπε νὰ ἐκυριαρχοῦντο ἀπὸ συνείδησιν εὐθύνης καὶ ἀπὸ πνεῦμα εἰλικρινείας. Θὰ ἔπρεπε νὰ ἦσαν προωρισμέναι διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἔθνους καὶ ὄχι τοῦ κόμματος. Αἱ προϋποθέσεις ὅμως αὐταὶ ἐλλείπουν καὶ ὑποτυπωδῶς. Εἶναι πρόδηλον, ὅτι τὸ κείμενον δὲν ἔχει συντάκτην του μεμετρημένον Κυβερνήτην, φιλοδοξοῦντα νὰ βελτιώσῃ καὶ νὰ δημιουργήσῃ. Εἶναι γραμμένον ἀπὸ ὑπεραιμικὸν κομματάρχην, ἀγωνιζόμενον νὰ ἐκδικηθῇ διὰ τὴν ἐπὶ τόσα ἔτη παραταθεῖσαν ἀπὸ τὸν Λαὸν διατήρησίν του εἰς ἐπεισοδιακοὺς ρόλους. Ἀπὸ κομματάρχην, ἀγωνιζόμενον νὰ ἐπικρατήσῃ ἔστω καὶ διὰ τῆς ὑπεροχῆς μερικῶν βουλευτικῶν ὀδοντογλυφίδων. Δὲν εἶναι κείμενον, ἐμπνευσμένον ἀπὸ τὸ πάθος ἐθνικοῦ οἰκοδόμου. Τελεῖ ἀπὸ τὴν ὑποκίνησιν ψευδαισθήσεων, αἱ ὁποῖαι ἔχουν καταβασανίσει τὸν τόπον. Πῶς, λοιπόν, νὰ κριθοῦν αἱ προγραμματικαὶ δηλώσεις; Βάσει ποίων δεδομένων, μὲ ποῖα κριτήρια καὶ ἀπὸ ποίας ὀπτικῆς γωνίας; Κρίνεται κάτι, τὸ ὁποῖον στηρίζεται ἐπὶ πραγμάτων. Κατηγορεῖται ἢ ἐπαινεῖται κάτι, τὸ ὁποῖον εἶναι συγκεκριμένον, θετικόν, ἁπτόν, Πῶς, ὅμως, τὸ ἴδιον νὰ συμβῇ καὶ μὲ τὰ νεφελώματα, μὲ τὰ ἐκτοπλασματικὰ συγκεχυμένα, τὰ ὁποῖα ἀπορρέουν ἀπὸ ἠθελημένας πλάνας; Πῶς νὰ συμβῇ τὸ ἴδιον μὲ τὰ ἐκτοπλασματικὰ αὐτὰ συγκεχυμένα, τὰ ὁποῖα εὐθυγραμμίζονται καὶ συμπίπτουν μὲ δουλικῶν σκοπιμοτήτων συμβατικότητα καὶ τὰ ὁποῖα σαφέστατα δουλεύουν εἰς ὀπισθοβουλίας ἐξοργιστικὰς διὰ τὴν συνείδησιν καὶ τὴν σκέψιν ἰσορρόπων πολιτῶν;

Μέγιστα κεφάλαια τῆς ἐθνικῆς ζωῆς, ὅπως ἦτο ἐπόμενον, ἔθιξαν αἱ λεγόμεναι προγραμματικαὶ δηλώσεις. Καὶ προεβλήθησαν ὅλα μὲ τὰς μεγαλοστομίας, ἀπὸ τὰς ὁποίας κατακλύζονται αἱ κυβερνητικαὶ στῆλαι, κορυβαντιῶσαι ἀπὸ τὸ ἐπίτευγμα τοῦ κενοῦ, πρὸς τὸ ὁποῖον ὡθεῖται ὁ τόπος. Ὅλα θὰ τὰ ἐξωραΐσῃ ὁ μάγος τοῦ Κέντρου, μὲ τὰ φίλτρα τῶν φράσεων. Ὅλα θὰ τὰ μεταμορφώσῃ μὲ τὰς θαυματοποιΐας του. Ὅλα θὰ τὰ κάμῃ ἀγνώριστα. Ἀλλὰ σταθῆτε. Ἴσως αὐτὸ τὸ τελευταῖον, ποὺ ὑπόσχεται, εἶναι ἀκριβές. Ἴσως εἶναι ἡ μόνη πραγματικότης. Καὶ μὲ τὴν σκέψιν αὐτῆς τρέμει ὁ Ἑλληνικὸς Λαός. Φοβεῖται μήπως τὴν ὑποστῇ. Καὶ δι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ καθυστερήσῃ ἡ ὁριστικὴ ἐκκαθάρισις. Πολὺ νερὸ εἰς τὸν μύλον τῆς ἀνωμαλίας καὶ τῆς ἀνατροπῆς ἔχει ρίψει ὁ κ. Παπανδρέου. Γρήγορα ἐκλογάς, πρὶν τὸ «ἀγνώριστο» τῶν ἐπαγγελιῶν του γίνῃ πρᾶξις, γίνῃ ἀλήθεια, γίνῃ συμφορά.

Ο κ. ΑΒΕΡΩΦ ΟΜΙΛΕΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ

Ο κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΚΑΤΗΓΑΓΕ ΜΙΑΝ ΙΔΙΟΤΥΠΟΝ ΝΙΚΗΝ: κατώρθωσε μὲ τὰς λέξεις νὰ νικήσῃ τὰ ἔργα

ἀλλὰ αἱ λέξεις εἶναι ἔπεα πτερόεντα ἐνῶ τὰ ἔργα τῆς ΕΡΕ μένουν

ΙΣΧΥΡΑ ΤΑ ΘΕΜΕΛΙΑ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΠΑΣΣΑΛΙΔΗΣ: Η Ε.Δ.Α. ΘΑ ΠΑΡΑΣΧΗ ΨΗΦΟΝ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 21.— Εἰς τὴν Βουλὴν συνεχίσθη ἀπόψε ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τῆς Κυβερνήσεως, μὲ πρῶτον ὁμιλητὴν τὸν πρόεδρον τῆς ΕΔΑ κ. Πασαλίδην, ὅστις ἐτόνισεν ὅτι πρέπει νὰ ἀξιοποιηθῇ ἡ νίκη τοῦ Δημοκρατικοῦ λαοῦ τῆς 3ης Νοεμβρίου καὶ ὅτι θὰ παράσχῃ ψῆφον ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἐν συνεχείᾳ, ὡμίλησεν ὁ τέως ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ, ὅστις ἐν ἀρχῇ ἐτόνισεν ὅτι, προκειμένου νὰ ἀσκήσῃ ἀντιπολίτευσιν καθ' ὃν σοβαρὸν καὶ ἐποικοδομητικὸν τρόπον τὴν ἐννοεῖ ἡ ΕΡΕ, εἶναι εὐτυχῆς δυνάμενος νὰ συμφωνήσῃ πλήρως μὲ ἕνα μέρος τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τῆς Κυβερνήσεως.

«Πράγματι, εἶπε, συμφωνοῦμεν πλήρως μὲ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκφράζομεν τὴν ἱκανοποίησίν μας, διότι ἡ Ἕνωσις Κέντρου, εὑρισκομένη ὄχι εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἀλλὰ εἰς τὴν ἐξουσίαν, συνεχίζει κατὰ γράμμα τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Ἐθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἑνώσεως. Ὁ κ. πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως δὲν εἶπε πολλὰ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Καὶ παρέλειψε τινά. Εἴμεθα σύμφωνοι εἰς ὅλα. Συμφωνοῦμεν ἐπὶ τῆς τοποθετήσεως ἔναντι τῶν γειτόνων. Συμφωνοῦμεν ἐπὶ τῆς τοποθετήσεως ἔναντι τῆς πανισχύρου Ἀμυντικῆς Συμμαχίας τοῦ ΝΑΤΟ. Συμφωνοῦμεν εἰς τὰς τοποθετήσεις μετὰ τοῦ Ἀνατολικοῦ Συνασπισμοῦ. Αἱ σχέσεις μετὰ τούτου ἰδιαιτέρως ἐκαλλιεργήθησαν καὶ ἀνεπτύχθησαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας. Ἰδίᾳ ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ τοῦ μορφωτικοῦ τομέως.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἶχε τὴν ἀνωτερότητα νὰ τὸ ἀναγνωρίσῃ καὶ νὰ διαψεύσῃ οὕτω τὸ λεχθὲν περὶ ἀσκήσεως ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος «πολιτικῆς δορυφόρου».

»Καὶ ἐδῶ, ὅπως συμβαίνει καὶ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ θέματα, ἡ ΕΡΕ παραδίδει εἰς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου μίαν πολὺ προωθημένην ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν εἰλικρινῶς εὐχόμεθα νὰ συνεχίσῃ αὕτη. Διὰ τὴν συνέχειαν αὐτήν, ἐφ' ὅσον θὰ εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἡ Κυβέρνησις θὰ δύναται νὰ ὑπολογίζῃ ἐπὶ τῆς πλήρους ἀντικειμενικότητος καὶ ἐπὶ τῆς βοηθείας μας. Ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται εἰς ἓν τῶν κυριωτέρων σταυροδρομίων τοῦ κόσμου καὶ δι' αὐτὸ ὑπέστη πλειστάκις εἰσβολάς, ἐπιθέσεις καὶ προκλήσεις. Πέραν τούτου, ἐνῶ ἐκ τῆς ψυχοσυνθέσεως καὶ τῆς παραδόσεως τοῦ λαοῦ της καὶ ἐκ τῶν οἰκονομικῶν της συμφερόντων, εἶναι κατ' ἐξοχὴν χώρα Δυτική, γεωγραφικῶς εἶναι ἀπομονωμένη ἀπὸ τὴν Δύσιν. Τοῦτο δημιουργεῖ κρίσιμα καὶ δυσχερῆ προβλήματα, τὰ ὁποῖα καὶ καθορίζουν σαφῶς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς χώρας, διὰ πάντα ὅστις πιστεύει εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὰ προβλήματα αὐτὰ καθορίζουν ἐπίσης ἐν πολλοῖς τὸ ὕψος τῶν ἀμυντικῶν μας δαπανῶν.

»Ἔθιξε ὡς πρὸς αὐτὰς ὡρισμένας βασικὰς προϋποθέσεις ὁ κ. πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Μᾶς εὑρίσκουν συμφώνους αἱ προϋποθέσεις. Καὶ συμφωνοῦμεν ἐπίσης ὅτι ἡ ἀσφάλεια τῆς χώρας δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τὰς ἐνόπλους δυνάμεις. Ἐτονίσαμεν ἐπανειλημμένως καὶ ἐδῶ καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὅτι ἐξαρτᾶται καὶ ἀπὸ τὰ ἐσωτερικὰ κοινωνικὰ προβλήματα. Πάντως, εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρξῃ ὀρθολογισμένη κατανομὴ τῶν πιστώσεων, αἱ ὁποῖαι εἶναι δυνατὸν νὰ διατεθοῦν. Ἐπ' αὐτοῦ δὲν γνωρίζω ἂν θὰ συμφωνήσωμεν, διότι ἀόριστος ὑπῆρξεν ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡμεῖς, προκειμένου νὰ κρίνωμεν τί θὰ διεθέταμεν διὰ τὰς ἐνόπλους δυνάμεις, σεβόμεθα μεταξὺ ἄλλων ἕνα κανόνα: Ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀνέφερε τὴν ὕπαρξιν ἰσχυρῶν ἐνόπλων δυνάμεων εἰς Βουλγαρίαν. Κρίνομεν ὅτι εἶναι ἀπαραίτητον νὰ διατηρῶμεν τὰς στρατιωτικὰς ἐκείνας δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὴν στρατιωτικήν μας ἡγεσίαν θὰ δύνανται νὰ ἐπιτρέψουν λογικὴν ἄμυναν, μέχρι ὅτου φθάσουν αἱ δυνάμεις τοῦ ΝΑΤΟ καὶ μετὰ ταῦτα ἐν συνδυασμῷ μὲ αὐτάς. Καὶ εἰς τὸν τομέα τοῦτον θὰ βοηθήσωμεν τὴν Κυβέρνησιν ἀναλόγως τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ἐφαρμόζῃ τὸν κανόνα αὐτόν. Τὸν θεωροῦμεν ἀκόμη περισσότερον ἀπαραίτητον, καθόσον εἴμεθα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. Ἐργαζόμεθα δι' αὐτήν. Γνωρίζομεν ὅτι διερχόμεθα περίοδον ὑφέσεως. Γνωρίζομεν ὅτι οὐδεὶς γείτων θὰ τολμήσῃ ὥστε νὰ ἐξακολούθῃ μόνος τοπικὸν πόλεμον ἐναντίον μας.

»Ἀλλ' ὅταν πρόκειται περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν οἰκιῶν μας, θὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψει καὶ ὅτι αἱ διεθνεῖς συνθῆκαι ἀλλάζουν ἐνίοτε αἰφνιδίως καὶ ὅτι εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου συμβαίνει νὰ ἐκρύγνηται πόλεμοι, οἵτινες φαινομενικῶς εἶναι τοπικοί, ἀλλ' οὐσία προκαλοῦνται, διότι ἐξυπηρετοῦνται γεγονότα ἐκτυλισσόμενα ἀλλαχοῦ. Οὕτω π.μ. κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κρίσεως τῆς Κούβας, καθ' ἣν ἐφτάσαμεν ὄχι εἰς τὰς παραμονὰς, ἀλλ' εἰς τὰς τελευταίας πρὸ τοῦ πολέμου ὥρας, ἡμεῖς καίτοι εἰς κρίσιμον γεωγραφικὴν θέσιν, αἰσθανόμεθα μεταξὺ τῶν ἀσφαλεστέρων, διότι ἐγνωρίζαμεν ὅτι αἱ ἡρωϊκαὶ καὶ ἀρτίως ὠργανωμέναι ἔνοπλοι δυνάμεις ἠδύναντο νὰ προσφέρουν μόναι μίαν λογικὴν ἄμυναν. Ἐλπίζομεν, εὐχόμεθα, ἀναμένομεν, ἡ Κυβέρνησις νὰ μὴ ἐξασθενήσῃ ποτὲ αὐτὸν τὸν βαθμὸν τῆς ἀμύνης. Ἀναμένομεν ἐπίσης ὅπως πραγματοποιηθοῦν αἱ αἰσιόδοξοι προβλέψεις τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν συμμετοχὴν τοῦ ΝΑΤΟ εἰς τὰς στρατιωτικὰς δαπάνας. Τὸ ἀναμένομεν, ὄχι διότι, ὡς εἶπε, διὰ πρώτην φορὰν ἡ Ἑλλὰς ἔθεσεν ὡμῶς τὸ θέμα. Δὲν ἔχω καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι οἱ ἀξιότιμοι ὑπουργοὶ Ἐξωτερικῶν καὶ Συντονισμοῦ θὰ ἔθεσαν λαμπρῶς τὸ θέμα. Ἀλλὰ θὰ τὸ ἔθετον διὰ πολλοστὴν φοράν, ἔπειτα ἀπὸ ἡμᾶς καὶ πρὸ παντὸς τὸ ἔθεσαν ἀφοῦ ἡμεῖς εἴχομεν ἐξασφαλίσει τὴν ἀπόφασιν, διότι, ἂν δὲν τὸ γνωρίζῃ ἢ δὲν τὸ ἐνθυμεῖται ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἔχει παρὰ νὰ ρίψῃ ἕνα βλέμμα εἰς τοὺς σχετικοὺς φακέλλους, εἴτε εἰς αὐτὰς τὰς ἐφημερίδας. Ἡ βοήθεια τοῦ ΝΑΤΟ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν κατὰ τὰ ἔτη 1963—64 ἀπεφασίσθη παμψηφεὶ εἰς τὴν σύνοδον τῶν Ἀθηνῶν τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1962 καὶ συνεφωνήθη ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν της κατὰ τὴν σύνοδον τῶν Παρισίων τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1962. Συνεφωνήθη ἡ κατανομή, μεταξὺ διαφόρων συμμάχων βάρους 23,5 ἑκατομμυρίων δολλαρίων διὰ τὸ 1963 καὶ συνεφωνήθη κατ' ἀρχὴν ὅτι τὸ ποσὸν θὰ ἔδει νὰ εἶναι μεγαλύτερον κατὰ τὸ 1964. Καὶ ταῦτα ἐπετεύχθησαν, παρὰ τὰς μεγίστας δυσκολίας, ποὺ ἀπετέλεσε τὸ γεγονὸς ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε, δι' οἱανδήποτε χώραν τοῦ ΝΑΤΟ, εἶχε ποτὲ ἀποφασισθῆ ἡ χορήγησις τοιαύτης βοηθείας.

»Χαίρω, διότι ὁ κ. πρωθυπουργὸς, χωρὶς νὰ τὸ εἴπῃ, χωρὶς νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας καὶ οὐσιαστικῶς ἐμμέσως, ἀνεγνώρισε τὴν ἰδικήν μας ἐπιτυχίαν. Ἡ ἐπιτυχία μας αὐτὴ ἐξικνεῖται, ἐπαναλαμβάνω, κατ' ἀρχὴν καὶ καὶ διὰ τὸ 1964, διότι τοιαύτη εἶναι ἡ ἀπόφασις, τὴν ὁποίαν ἔλαβε τὸ Συμβούλιον καὶ κατὰ τὸ 1962. Πάντως, ἡμεῖς, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι ἐθέσαμεν τὰ ἰσχυρὰ θεμέλια, θὰ χειροκροτήσωμεν τὴν Κυβέρνησιν, ἂν ἐπιτύχῃ διὰ τὸ 1964 περισσότερα τῶν ὅσων ἡμεῖς ἐλάβομεν διὰ τὸ 1964».

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ κ. Ἀβέρωφ, ἀφοῦ ἐτόνισεν ὅτι αἱ προεκλογικαὶ δηλώσεις ἦσαν περισσότερον προεκλογικὸς λόγος, προσέθεσε χαρακτηριστικῶς ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου κατήγαγε προσφάτως μίαν ἰδιότυπον νίκην. Κατώρθωσε μὲ τὰς λέξεις νὰ νικήσῃ τὰ ἔργα. Τοῦτο δὲν μᾶς ἐκπλήσσει. Ἀλλὰ αἱ λέξεις εἶναι «ἔπεα πτερόεντα», ἐνῶ τὰ ἔργα μένουν.

Ἡ Κυβέρνησις ἐξησθένησε καὶ ἡ θέσις της κατέστη δυσχερὴς

ΑΠΕΚΟΨΕ ΤΑ ΝΗΜΑΤΑ ΜΙΑΣ ΚΑΠΟΙΑΣ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 21.— Ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως ἐξησθένησε καὶ κατέστη δυσχερής, ἀφ' ἧς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Παπανδρέου ἀπήγγειλε τὴν ἐσπέραν τῆς Παρασκευῆς τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁπότε καὶ ἀπέκοψε τὰ νήματα μιᾶς κάποιας διευθετήσεως τοῦ πολιτικοῦ θέματος.

Ἡ ἀπειλὴ τῶν ἐκλογῶν, μὲ τὰς ὁποίας ὁ κ. Παπανδρέου προσεπάθησε νὰ ἐκβιάσῃ καὶ νὰ στηρίξῃ τὴν Κυβέρνησίν του εἰς τὰς ψήφους τῶν βουλευτῶν τῆς ΕΡΕ, ἀπέτυχεν, ἀλλ' εἰς μίαν στιγμὴν τῆς ἀπαντήσεώς του πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ΕΡΕ κ. Π. Κανελλόπουλον ἠθέλησε νὰ ἀμβλύνῃ τὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν προεκάλεσαν προηγούμεναι φράσεις του καὶ εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Ἕνωσις Κέντρου φρονεῖ, ὅτι ἐπὶ τῶν ἠθικῶν θεμάτων λήγει ἡ ἀντιδικία τῶν κομμάτων. Εἴμεθα φίλοι καὶ ἀντίπαλοι ἐπὶ τῶν πολιτικῶν θεμάτων».

Ἡ δήλωσις αὕτη, γενομένη ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, εἶχεν ὡς σκοπόν, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἐγκύρων κύκλων, νὰ ἀμβλύνῃ τὴν ἀντίθεσίν του πρὸς τὴν ΕΡΕ καὶ νὰ ἀποτελέσῃ γέφυραν διὰ νὰ διευκολύνῃ τὴν παροχὴν ψήφου ἀνοχῆς ἐκ μέρους τῆς ΕΡΕ. Οἱ προηγούμενοι, ὅμως, λόγοι του καὶ ἡ ἀκολουθηθεῖσα τακτικὴ τοῦ κ. Παπανδρέου ἀνέκοψαν τοὺς κάλους συνδέσεως καὶ ἤδη εἶναι γεγονός, ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου, αἰφνιδιασθεὶς ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ΕΡΕ, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀπαντήσῃ εἰς ὅσας ἐπικρίσεις τοῦ ἀπηύθυνεν οὗτος ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ θέματος. Ἡ ΕΡΕ θὰ καταψηφίσῃ σύσσωμος τὴν Κυβέρνησιν τῆς μειοψηφίας καὶ οὕτω τὸ δυσμενὲς κλίμα, τὸ ὁποῖον ἐνεφανίσθη ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τοῦ κ. Παπανδρέου, ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται.

Ἡ Ἕνωσις Κέντρου εἶναι ἀδύνατον, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἐγκύρων πολιτικῶν κύκλων, νὰ ἐμφανισθῇ σήμερον ὡς δυναμένη νὰ ἐκβιάσῃ τὸν Βασιλέα διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀμέσου διαλύσεως τῆς Βουλῆς.

Ἡ ἀντίδρασις τῆς μείζονος Ἀντιπολιτεύσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς Παρισίους, προκληθεῖσαι καὶ αὗται ἀπὸ τὰς ἀντιδράσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς τὴν τακτικὴν τοῦ κ. Παπανδρέου, ἀπεκάλυψαν τὴν ἀδυναμίαν πραγματοποιήσεως τῶν ἀπειλῶν του διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν.

Ἡ κυβερνητικὴ τακτική, στερηθεῖσα διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ τῶν θεμελίων της, ἐμφανίζεται ὡς καταρρέουσα καὶ ὁ κ. Παπανδρέου παραμένει ἐκτεθειμένος πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν.

Ὁ ἀφιχθεὶς ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Σοφ. Βενιζέλος θὰ ἐνημερώσῃ τὴν Βουλὴν

Συνεζήτησε τὸ Κυπριακὸν μὲ τὸν Ἐργκίν

ΑΘΗΝΑΙ, 21.— Τὴν 6.30 μ.μ. σήμερον (χθὲς) ἀφίχθη ἀεροπορικῶς ὁ